

robib faktste roog ja siggade toit olla, agga meie ei piista sedda omma suhho!"

Sesinnane Marahwas on ka mõnne mu ašja polest üks weider rahwaselts, et mõnni uus ašsi, mis kuhhogi ei kõlba, selle järrele on nemmad ahned, nago kārb sed mee potti kallal, ja ommeti ütleb wanna möistosanna: „Wanna te, wanna sobber."

Ja mõnni uus ašsi, mis jáisse wågga hea on, selle wasto on nemmad ni törkujad, et naad ei möista selle ašja polest mitte páhhå wötta, mis kirja fanna kāssib: „Katsuge keik läbbi: ja mis hea on, sedda piddage kinni"

Maõunad ehk kartohrolid on ka ühhed head ašjad, agga fui sa seddawisi nendega teed, kui üks Inglandima mees teggi, siis olled sa üks jõlle mees. Rule, kuida ta teggi.

Üks kulus laewapealik, (ehk kapten) nimmeega Trake, olli omma sobrale Amerika maalt, — arwata ennam kui 300 aasta eest, — esimessed kartohrolid Inglandi Male saatnud, ja kirja seal jures: „Katsuge sedda omma maal istutada, esimenne hea sùa."

Temma andis kárnerile, útles: „Piista mulda, katsu mis fest saab? Se peab immelik hea roog ollema kaugelet Amerika maalt väljatodud."

Kartohwli lehtede wahhel näitasid ennast mõnne kū párast ümmargused rohhilissed kulusetted, herra útles kárnerile: „Korja neid hea forwi tais, to tuppa!" Kutsus pühhapáwa lounaks hulga woõraid kollo. Kõk olli nende rohhiliste nuppodega immed teinud, keik omma kuasti seal jures wåljamöelnud, keetnud ja kúpselanud, subkrut ja kannelit peále ripputanud, woid ja püüdlijahho ümbermárinud, — itka immelik wåggew hais jures! —

Suursaks útles woõraste wasto: „Nob, wöt-tame nüüd minaklasiid kätte, jome üks rops selle targa mehhe auuks, kis selle ue wilja on wåljasatuub. Joge mehhed, warji ma näitan, missuggune kallis roog se on."

Jöid iggamees omma topsi árra, húudsid ja õjksasid: „Urrah!" — Perremees wöttis kane sure hóbbe waagna pealt árra: üks wöttis, teine wöttis, katusid, súllitasid: „Mis paggona roog se on? Leie tahhate meid narrida emma uit